

HET ZESKANT

PERSONEELSORGAAN VAN
I.H.C. HOLLAND

CONRAD-STORK GUSTO DE KLOP J. & K. SMIT L. SMIT & ZOOM VERSCHURE

HET ZESKANT

PERONEELSORGAAN VAN

I · H · C
HOLLAND

13e JAARGANG No. 9

SEPTEMBER 1959

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

Redactieadres: DEN HAAG

VERLENGDE TOLWEG 2

BIJ DE VOORPAGINA

Op het produktieprogramma „Films” van I.H.C. staat onder andere een film over „Sleepzuigers”. Verschillende opnamen hiervoor zijn reeds gemaakt. Behalve opnamen van de zuigers komen in deze film ook binnenopnamen voor (nl. in een zeemanscafé), waar de gehele „bemanning” eenstemmig de lof van de Nederlandse baggerwerktuigen in het algemeen en die van I.H.C. Holland wel zeer in het bijzonder tot uiting brengt. Hoe het bij het maken van deze films toe gaat, hopen wij U in ons volgende nummer te vertellen.

INHOUD: *Algemeen Gedeelte*

Bij de voorpagina	114
Beproeving „H.A.M. 207”	115
De REUS te water	116
Tewaterlating snijkopzuiger „Mato Grosso”	120
Beproeving „Maria Teresa”	121
Kijkje over buurman's schutting	124

Dit blad is het personeelsorgaan van de Industriële Handelscombinatie Holland, gevestigd in Den Haag. Het verschijnt iedere maand op de 1e woensdag na de vijftiende. Uitreiking aan personeelsleden van de in I.H.C. HOLLAND verenigde bedrijven vindt gratis plaats. De inhoud is beschermd krachtens de Auteurswet. Firma-redacteuren: A. H. W. Pellen (Conrad-Stork), M. Wink (Werf Gusto), W. C. Boer (De Klop), B. v. Duinen (J. & K. Smit), J. Koutstaal (L. Smit & Zoon) en R. Lafèbre (Verschure).

**OLIFANT
MET
TWE
SLURVEN**

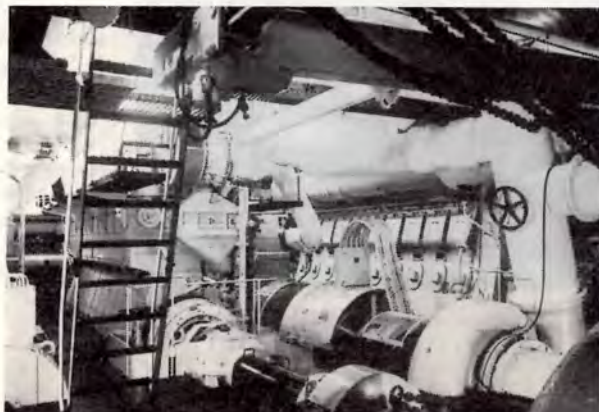
Vakantiefoto gemaakt door de heer Ruiter van Conrad-Stork

BEPROEVING „H.A.M. 207” (CO 386)

De nieuwste aanwinst van de Hollandsche Aanneming Maatschappij N.V. te Den Haag, de snijkop- en bakkenzuiger „HAM 207” is in de tweede helft van augustus j.l. aan de vloot van deze baggeronderneming toegevoegd. Alvorens de overdracht plaats had, werd het baggerwerktuig aan diverse beproevingen onderworpen. Het was niet gemakkelijk voor deze beproevingen een geschikte plaats te vinden, omdat het werktuig eigenlijk ontworpen is om in zware grond te werken. In onze omgeving is dergelijke grond moeilijk te vinden. In overleg met de Rijkswaterstaat werd echter op het Hollandsch Diep beneden de bruggen een plaats gevonden, waar klei aanwezig is. Hier werd de zuiger op 17 augustus door een tweetal sleepboten naar toe gesleept. In de week van 19 tot 26 augustus is de bagger- en machine-installatie aan de tand gevoeld om na te gaan of alles aan de gestelde eisen voldeed. Vele technici van de I.H.C.-vennoten werden op woensdag 19 augustus in de gelegenheid gesteld hun speurend oog kritisch over de installatie te laten gaan, terwijl daags daarop van de zijde der opdrachtgevers, I.H.C.-directies en vele genodigden uit de baggerwereld veel belangstelling bestond voor het nieuwe baggerwerktuig.

De sleepboten, die deze dagen een pendeldienst tussen de haven van Moerdijk en de zuiger onderhielden, hebben heel wat passagiers naar het schip en terug vervoerd. Een gelukkige omstandigheid was, dat dit tochtje op het Hollandsch Diep, dat circa twintig minuten duurde, onder stralende weersomstandigheden gemaakt kon worden. Op 28 augustus werd de baggerplaats weer verlaten en werd

De machinekamer met de 1250
en 1600 pk Smit-Bolnes
dieselmotoren

chinekamer; de pompen van de "sterke broeder"

teruggekeerd naar de werfhaven van onze venoot „De Klop”, waar nog enkele wijzigingen en verbeteringen van ondergeschikt belang zijn aangebracht. Naar verluidt, zal de zuiger voor de eerste maal worden gebruikt op een te Middlesbrough in Engeland uit te voeren baggerwerk.

De „HAM 207” met hoofdafmetingen 50 x 11 x 4 m is een moderne diesel-elektrische cutterzuiger, die eveneens als bakkenzuiger dienst kan doen. De persleiding heeft een diameter van 650 mm en de normale baggerdiepte bedraagt 16 m.

Met 1250 resp. 1600 pk op de beide zandpompen, krachten die opgewekt worden met door onze venoot L. Smit & Zoon geleverde „Smit-Bolnes” dieselmotoren, kan deze zuiger, evenals het enige jaren eerder door ons geleverde zusterschip „HAM 206”, zeer zeker tot de „sterke broeders” gerekend worden.

Moge dit nieuwe IHC-produkt, dat met het 50-jarig jubileum van de eigenaars in het verschiet te hunner beschikking werd gesteld, vele jaren goede diensten bewijzen aan de H.A.M. in het bijzonder en aan de Nederlandse naam op baggergebied in het algemeen.

B. (de Klop)

DE REUS TE WATER

CO 411

De heer en mevrouw Younes en medewerkers worden verwelkomd aan de werf

Het was al zo lang zonnig weer geweest, maar de grote vraag die bij L.S.Z. al meer de aandacht beheerste was: hoe zou het op 10 september zijn. Welnu het was een schitterende dag. Al vroeg kwamen de vele gasten in Rotterdam aan boord van de „Regentesseplaat”, die tegen 10 uur aan de werf kwam, voldoende op tijd voor de gebeurtenis. Zodoende was er gelegenheid, om de beide sleepboten op de helling te bezichtigen en ook kennis te maken met de gasten, die reeds op de werf aanwezig waren.

Daar waren er al velen. De Suez Canal Authority was onder leiding van directeur-generaal Ir Mahmoud Younes, vergezeld van Mevr. Younes en 7 medewerkers.

Van de ambassade der Verenigde Arabische Republiek waren aanwezig Zijne Excellentie Dr. Ali Assad Khandji met Mevr. Khandji, de Militaire Attaché en Mevr. Inan, de Handelsattaché en Mevr.

Imam, de consul-generaal Hussein Ezzat en de consuls de Heren Baher Tawfik en Hassam A. S. Kamel en een tiental van hun medewerkers. Ook van de zijde der Nederlandse regering werd blijk gegeven van grote belangstelling voor de tewaterlating van dit schip, dat het eerste vaartuig is, dat door de Suez Canal Authority besteld werd.

Onder andere merkten wij op de Heer en Mevr. van Thiel Coovels, de Heer en Mevr. Jacquet van het Ministerie van Buitenlandse Zaken; Mr. v. d. Garde; Dr. Abeln; Drs. en Mevr. van Oorschot; Mr. en Mevr. van Loon van Economische Zaken; de Heer en Mevr. van Heurk van Ministerie van Waterstaat; burgemeester Nieborg van Kinderdijk-Nieuw-Lekkerland en vele vooraanstaande personen uit de kringen van de Nederlands-Egyptische belangensfeer, Lloyd's Register, Nederlandse Bankwereld, Industrie en Scheepvaart. Ook waren er de Heren van de Wereldomroep, Nederl. Radio Unie, A.N.P. en talrijke persmensen, en uiteraard vrijwel de gehele bevolking van de Werf en de Kinderdijk.

Op de tribune vóór de tewaterlating hield de Heer Younes de volgende toespraak in het Arabisch:

„In de naam van God en namens de Ver. Arabische Republiek en volgens de opdracht van president Gamal Abdel Nasser verleen ik aan dit schip de naam „MARED” (reus) om dienst te doen in ons Arabisch kanaal, het Suezkanaal. Door deze naam aan dit schip te geven bevestigen wij opnieuw hetgeen wij reeds vroeger verklaard hebben, dat wij ons Arabisch Kanaal zullen houden in de beste condities voor de scheepvaart en dat wij aan de wereld zullen bewijzen dat wij van plan zijn, wanneer wij onze vloot met deze nieuwe sleepboot vermeerderen, aan de gebruikers van het kanaal en dus aan de wereldhandel de beste diensten te bewijzen. Wij zijn zeer verheugd dat wij deze schepen bij IHC Holland konden laten bouwen en wel op de scheepswerf van L. Smit & Zoon, wegens de goede reputatie die zij op dit gebied heeft in Nederland en over de gehele wereld. Ik neem deze gelegenheid te baat om iedereen die hier aanwezig is, te groeten en te danken voor zijn aanwezigheid en van deze plaats mijn beste groeten

aan te bieden aan Zijne Excellentie de Ambassadeur en aan mijn collega's en medeburgers van de V.A.R. die zo vriendelijk zijn geweest om aan deze plechtigheid deel te nemen. Ik ben overtuigd, dat als wij onze lof uitspreken bij de tewaterlating van dit schip voor dienst in het kanaal, wij er op uit zijn om ook onze cliënten, de rederijen, te allen tijde te dienen en hun het hoogst mogelijke te geven.

God is altijd helpend, getrouw en oprecht".

Na deze toespraak, die voor de microfoon werd opgenomen, knipte de

Heer Younes het oranje lint door, waardoor een karaf met water stuk sloeg tegen de boeg van de „MARED". Onmiddellijk daarna nam hij de laatste beletselen weg en gleeed de „MARED" vlot de Noord in. Bij de haast onvoldoende waterstand van de Noord (wegens de aanhoudende oostelijke winden) was alle aandacht gespannen hoe het schip zou reageren als de voorstevende helling verliet. Alles verliep evenwel bijzonder fraai, zodat een krachtig applaus de tewaterlating vergezelde. Met de vlug toegeschoten hulp van sleepdienst Eerland lag de „MARED" weldra in de haven voor installatie van de hoofdmotoren en verdere afwerking.

Inmiddels had het grote gezelschap zich naar de directiekamer begeven. Daar sprak de Heer Leo C. Smit van zijn verheuging over deze buitengewoon aangename dag, niet alleen wat betreft het weer en de opkomst van zoveel goede relaties, maar bovenal voor de aanwezigheid van de Egyptische afgevaardigden, die getuigen geweest zijn van de geslaagde tewaterlating van de sleepboot „MARED". Hij vroeg zich af of dit zeer kleine schip wel zulk een groot gezelschap wettigde. Dhr. Smit wees er echter op, dat het schip weliswaar klein in afmetingen, doch zeer groot in vermogen is, zelfs tweemaal zo groot als de grootste Nederlandse sleepboot, en dat ook haar taak zeer groot is, n.l. om vastgelopen schepen vrij te krijgen. Hij dankte de S.C.A. voor haar grote vertrouwen om de order voor deze schepen te geven aan IHC Holland. Zijn dank was des te groter omdat de opdracht van de „MARED" en de „SHAHM" een gelukkige voortzetting betekende van het vertrouwen in I.H.C. Holland en wel speciaal wat betreft de bouw van sleepboten en ander materiaal voor het Suezkanaal. Ook dankte

IETS OVER DE ALGEMENE WEDUWE- EN WEZENWET

Als de voortekenen niet bedriegen, zal op 1 oktober 1959, de Algemene Weduwen- en Wezenwet geheel van kracht worden. Dat betekent, dat de vrouwen, die op dat moment weduwe zijn, onder bepaalde voorwaarden uitkering zullen krijgen, evenals de vrouwen wier echtgenoot na die datum komt te overlijden.

Uit de couranten hebben wij kunnen lezen, dat de Algemene Weduwen- en Wezenwet heel ingewikkeld in elkaar zit. Het lijkt wel op een loterij, is soms gezegd, maar al regelende kwam men zoveel mogelijkheden tegen, dat telkens verdere bepalingen nodig bleken.

Wat is het geval?

Deze wet is in beginsel bedoeld voor iedere ingezetene, of hij nu in loondienst is dan wel eigen baas, of hij rijk is of arm, of hij al voor zijn vrouw en kinderen gezorgd heeft of niet. Het is immers onmogelijk om uit te zoeken, voor wiens weduwe een wettelijke pensioen nodig is en voor wie (net) niet meer. Bovendien maakt het de uitvoering veel gemakkelijker — en dus goedkoper — als er geen uitzonderingen worden gemaakt.

Omgekeerd ook houdt de wet er geen rekening mee wat men eventueel zelf voor zijn „weduwe” heeft gedaan. Iedere weduwe en elk kind, die aan de voorwaarden voldoen, krijgen uitkering.

De opzet van de wet

De opzet van de wet is eenvoudig: een vrouw, die jong weduwe wordt, krijgt een korte tijd uitkering om zich aan de nieuwe toestand aan te

passen: daarna moet zij weer aan het werk om in haar onderhoud te voorzien, tenzij ze een pensioen van haar man heeft, of „geld van zichzelf”, zodat ze niet hoeft te werken. Maar dit moet zij zelf weten; de wettelijke uitkering van de A.W.W. houdt in ieder geval na betrekkelijk korte tijd op.

Blijft zij achter met jonge kinderen of is ze te oud om nog (weer) werk te vinden, dan houdt zij uitkering tot de kinderen groot zijn of tot haar 65e jaar. Van 65 jaar af immers krijgt zij pensioen van de Algemene Ouderdomswet.

Uitkeringen

De uitkeringen van de wet zijn over het algemeen niet hoog, nog daargelaten of ons volk hoge pensioenen zou kunnen betalen, meende de regering — en de Staten-Generaal was het daarmede eens — dat een algemene, voor iedereen wettelijke regeling tot een minimum beperkt moest worden; voor verdere voorzieningen moeten betrokkenen zoveel mogelijk zelf zorgen.

Een jonge weduwe zonder kinderen krijgt in ieder geval een half jaar uitkering (f 110,50 per maand, dat is dus f 25,50 per week). Zij krijgt voor ieder jaar dat ze ouder is dan 26 jaar als ze weduwe wordt, 1 maand langer uitkering (maximaal krijgt ze 2 jaar uitkering).

Zijn er kinderen thuis, dan krijgt zij A.W.W.-pensioen tot het jongste kind 18 jaar is. Dat pensioen is meer dan zij zou krijgen als zij alleen was. Men heeft dat gedaan omdat zij in ieder geval — voor de kinderen — een „huishouden” moet voeren. Deze vrouw krijgt f 164,— per maand, dat is een kleine f 38,— per week. En dan verder voor de kinderen gewoon kinderbijslag.

Als de vrouw 50 jaar of ouder is, wanneer ze weduwe wordt, aldus het uitgangspunt van de wet, is het voor haar moeilijk zo niet onmogelijk (weer) werk te vinden. Daarom krijgt ze het A.W.W.-pensioen tot haar 65e jaar. Zij krijgt dan, als er geen jonge kinderen meer zijn, f 110,50 per maand.

Kinderen, die geen ouders meer hebben, krijgen van de A.W.W. ook pensioen. Dit zgn. volle-wezenpensioen is voor kinderen beneden de 10 jaar f 438,—; voor wezen van 10 tot 16 jaar is het f 660,— per jaar. Voor studerende of invalide kinderen van 16 tot 27 jaar is het

f 846,— per jaar. Men heeft die bedragen zo vastgesteld omdat, als de kinderen ouder worden, zij ook meer kosten.

Al deze bedragen zijn gekoppeld aan het indexcijfer van de lonen, en gaan daarmee op en neer, net als bij de Algemene Ouderdomswet. Overigens is het waarschijnlijk, dat de bedragen op 1 oktober dezelfde zullen zijn als die we hier hebben genoemd.

De premie

De premie voor de A.W.W. berekent men op 1.15 %. De premie van de Algemene Ouderdomswet is op dit moment 6.75 %. Voor zover bekend zal die op 1 oktober verlaagd worden tot 5,6 %. Als men daarnaast nog eens 1,15 % voor de A.W.W. moet betalen, merkt men daarvan op dat ogenblik dus niets. Dit geldt waarschijnlijk ook voor 1960 en 1961. Het is wel de vraag, of wij daarna met deze premie uitkomen, maar daarover is nu niet veel met zekerheid te zeggen.

Evenals dit bij de A.O.W. het geval is, moet iedereen van 15 tot 65 jaar, die inkomsten heeft, aan de A.W.W. meebetalen.

Nog enkele andere bijzonderheden

Het is duidelijk, dat het hier gegeven overzichtje van de inhoud van de wet maar heel kort is. Er zijn allerlei bijzondere gevallen denkbaar, die we hier niet kunnen bespreken.

Een uitzondering willen we maken voor het volgende.

We hebben zoëven gezien, dat het pensioen van een weduwe ophoudt, wanneer haar jongste kind 18 jaar is geworden. Als zij op dat moment 50 jaar of ouder is, zou het wel erg onbillijk zijn tegen haar te zeggen dat ze maar weer werk moet gaan zoeken. Dat zou voor haar even moeilijk zijn als voor de vrouw, die weduwe wordt op haar 50e jaar: en deze krijgt wel pensioen! Daarom heeft men bepaald, dat de vrouw uit ons voorbeeld haar weduvenpensioen mag behouden (het lagere bedrag, want de kinderen zijn nu groot geworden). Zelfs geldt dit, als de weduwe dan nog pas 45 jaar is, maar al 5 jaar pensioen heeft genoten.

Zo zijn er nog veel meer gevallen.

In ieder geval is het zeer toe te juichen, dat de wet nu binnenkort geheel in werking treedt. Voor vele weduwen en wezen betekent dit een belangrijke verbetering in hun situatie.

ONKOSTEN

Als een kruidenier 100 kilo rijst koopt tegen 25 cent per kilo en hij verkoopt die rijst tegen 35 cent per kilo, hoeveel bedraagt dan zijn winst? We kennen deze sommetjes nog heel goed uit onze schooljaren. We gingen ijverig aan het rekenen en zetten dan achter de som: f 10,—. Dan kwam de onderwijzer en plaatste er met rood potlood een „G” achter. Dat betekende „goed”.

Maar het was niet goed. Want de kruidenier moest winkeluur betalen en de verlichting en de papieren zakken, waarin hij de rijst afleverde en nog een heleboel dingen meer. En dat ging allemaal van die winst af. Dat waren de onkosten.

Wisten wij, op de schoolbanken, veel van onkosten! Tien gulden winst en daarmee uit. Later, toen we wat groter waren geworden, gingen we begrijpen, dat die onkosten toch wel een rol speelden in het bedrijf van die kruidenier. Als hij het licht te lang liet branden kostte dat extra geld en dat ging van de winst af. Als hij papieren zakken scheurde, ging dat van de winst af. We gingen toen begrijpen, dat de winst eigenlijk niet is het verschil tussen inkoopprijs en verkoopprijs, maar het verschil tussen in- en verkoop, verminderd met de onkosten.

Hoe minder verspilling, hoe gezonder het bedrijf. Natuurlijk! Het gaat echter niet alleen om de winst. Er zijn méér kruideniers in de stad. En als onze kruidenier véél rijst wil verkopen, moet hij er één of twee centen minder voor vragen dan zijn concurrenten. Dat kan hij alleen doen, als er van zijn (dan geringere) winst niet te veel af moet voor de onkosten.

Zo is het bij de kruidenier. Zo is het in elke onderneming. Zo is het ook bij de Werf Gusto. Wanneer onze werf in deze moeilijke tijd nog opdrachten wil krijgen, moeten we goedkoper kunnen leveren dan de concurrenten.

De onkosten moeten dus onder de loupe worden genomen. Vermindering van onkosten kan wel van boven af gedecreteerd worden, maar

is toch niet uitvoerbaar zonder de medewerking van het gehele personeel. Want het gaat veelal om kleinigheden. Om dingen, waarvan je zegt: Daaraan zal de zaak niet failliet gaan! Het gaat om het enorme aantal punaises, dat in de loop van een jaar wordt gebruikt. Het gaat om ik-weet-niet-hoeveel stukjes vlakgom, die blijkbaar dagelijks voedsel zijn. Het gaat om de bruikbare lasdraadjes, die worden weggegooid. Het gaat om... oh, om zoveel kleinigheden. Kleinigheden, die samen véél kosten.

Het zijn kleinigheden, die als schadelijke insecten knagen aan de concurrentiemogelijkheden van het bedrijf. Kan het bedrijf niet concurreren, dan blijft het werk uit. En als het werk uitblijft, dan... De rest weet U zelf wel.

Denk om de onkosten, iedere dag weer. Gooi geen geld in het water!

VERKEER (D).

Er zijn dingen, die regelmatig gebeuren. En dat is dan goed. Zo ontvangen we regelmatig ons loon of salaris en we vinden het prachtig, dat die regelmaat niet verstoord wordt. Er zijn ook dingen, die regelmatig gebeuren en verkeerd zijn. Zo gebeuren er regelmatig ongevallen en dat is verkeerd. Iedere dag, ieder uur, iedere minuut, ja iedere seconde gebeuren er ongevallen.

Maakt dat indruk op ons? In het algemeen niet. We lezen in de krant — iedere dag weer — vijf doden bij een verkeersongeval, of drie of twee. Een man gedood door

een bedrijfsongeval. Een man, vrouw of kind verdrongen bij het baden

in zee. Het doet ons niets. We lezen het en trekken er ons niets van aan. Het leven gaat door.

Een enkele maal schrikken we op, b.v. als er een vliegtuig van de K.L.M. is verongelukt. Maar een paar dagen later is ook dat vergeten. We doen niets, kunnen niets doen!

Onze gedachten gaan terug naar de 1ste februari 1953, toen de radio en de kranten ons de berichten brachten over de overstromingsramp, die een deel van ons land had getroffen. 1800 doden! Dat maakte wél indruk! Allemaal wilden we helpen; niets was ons te veel. Tal van mensen hebben toen dag en nacht gewerkt om hulp te bieden. Wie niet door het inzetten van de eigen persoon kon helpen tastte in de portemonnaie. Maar eigenlijk stonden we machteloos, want de ramp was gebeurd. Materieel konden we iets doen, maar de doden konden we niet meer tot leven wekken.

Wat de meeste mensen niet beseffen is, dat ons land ieder jaar weer door zo'n stormramp wordt getroffen. *Want ieder jaar verliezen in ons land meer dan 2000 mensen het leven bij verkeersongevallen.* Elk jaar staat gelijk aan zo'n stormramp! En dat is niet nodig. Hier kunt U daadwerkelijk helpen. Mede door Uw hulp kan ieder jaar het leven van 2000 mensen worden gespaard. En daarbij spreken we nog niet van de 50.000 ernstig gewonden en verminkten.

Wat doen we, wat kunnen we doen bij de bestrijding van deze jaarlijkse ramp? We kunnen:

1. de verkeersregels leren en toepassen;
2. onszelf in het verkeer op de weg de nodige zelf-discipline opleggen;
3. onze voertuigen (fiets, brommer, scooter, auto enz.) in goede staat houden;
4. de hoffelijkheid tegenover onze mede-weggebruikers in acht nemen;
5. hulpvaardigheid op de weg tonen enz.

Hier kunt U helpen. Helpen om de stormramp van de verkeersongevallen te voorkomen. Zorg, dat U zelf niet tot de slachtoffers van die ramp gaat behoren.

Veiligheid voorop! Niet alleen in het bedrijf, maar ook op de weg. Doe het niet verkeerd in het verkeer!

J. O. M.

GOEIE OUWE TIJD EN VEILIGHEID

Er waren in mijn jeugd twee dingen, waar ik min of meer bang voor was. Het eerste was het weeshuis op de Achterweg, waar ik nooit zonder huivering aan voorbij kon gaan. Het tweede was de lange, grauwe fabrieksmuur met de hoge smalle ramen, toebehorende aan de firma Smulders. We moesten daar voorbij als we met Opa meegingen naar de griend bij de watertoren. Daar had hij een tuin, waarin hij bloemen en groenten kweekte en stiekum vinken en andere zangvogels placht te vangen.

De weg langs die sombere muur vergalde altijd in hoge mate de vreugde van een bezoek aan de tuin.

Nu ben ik een man geworden en de griend bestaat al lang niet meer; op die rustige plaats zijn havens gegraven. Veertien jaar lang verdien ik nu mijn brood achter diezelfde muur. Dat is dan de macht van het noodlot!

Maar zoals vele dingen van buiten anders blijken te zijn dan van binnen, viel het daar achter die muur nogal mee, omdat het volle bruisende havenleven de werf volkomen omsluit en veel van het grauwe doet verdwijnen. Wat wel bedenkelijk is, is dat de tegenwoordige ontwerpers het nodig vinden voort te borduren op dat oude en ook kale muren met kleine hoge vensters scheppen.

Veel is er veranderd en voor mij zijn dat vooral de magazijnen. Vroeger was dat zó: Als jongmaatje werkte je met een oudere bankwerker aan boord van een schip. Vanzelfsprekend moest je dan het benodigde gereedschap uit de magazijnen bij elkaar slepen en dat was veelal niet leuk.

Onderweg begon je een soort prevelementje te bedenken om de man aan het loket mild te stemmen. Hoe dichter je er bij kwam, des te meer zonk de moed in je schoenen.

Wat er binnen in zo'n magazijn gebeurde, hoeveel mensen er werkten en wie, was een immer blijvend raadsel. Achter een wand van gaas, dichtgeslagen met hout en blik, was die andere wereld. Alleen een loketje, waar net een hoofd door kon, afgesloten door een schuif. Je raapte alle moed bij elkaar en klopte zachtjes... Niets. Na vijf minuten nog eens. Dan werd kwaadaardig het luik opengeschoven en beet een snijdende stem: „Ken je niet harder kloppen? Wà-mò-je?”

Beduusd vroeg je dan het verlangde gereedschap. De ogen van de man werden angstig groot en terwijl hij riep: „Hebbe-we-nie”, zwiepte hij de valbijl met een razende voort voor je neus dicht.

Na enige aarzeling sjokte je dan maar weer terug naar boord en bracht verslag uit. Je maat stond op, hees z'n broek wat hoger, draaide een sigaret en wenkte je mee te gaan. Terug naar de valbijl. Enige hevige vuistslagen op het plaatijzer en na opening van het gat ontspan zich dan een woordenstrijd, waaraan weldra werd deelgenomen door bazen en crassen van diverse pluimage aan weerskanten van het loket. Ik genoot daar altijd hevig van en verrijkte mijn geest op korte termijn met een serie uitdrukkingen en vloeken, die voor mij een opening waren.

Als dan de partij van mijn maat won, werd met een zuur gezicht het gereedschap naar buiten geslingerd. De oude bankwerker snorde dan als een tevreden kater!

En dan de veiligheid in die harde dagen van loketdictatuur, als we daar aan terugdenken...

Vrijwel iedere dag kon je de gevreesde handwagen met de twee meter hoge wielen, waartussen een soort van uit tentdoek vervaardigde doodkist was opgehangen, door de straten zien schommelen. Angstig nagestaard door vele vrouwen, die zich vol ontzetting afvroegen: Wie nu weer? Ook dat is zeer in het voordeel veranderd. We hebben nu een alles omvattend veiligheidssysteem, met een inspecteur, die dag en nacht op de bres staat voor onze belangen.

Maar zoals het nu eenmaal altijd gaat, zijn er lieden, die zich ongemotiveerd beroepen op zijn acties en zich zo proberen te drukken. Veiligheidsuitwassen noemen we dat dan maar.

Het was na een snikhete dag, dat de nachtploeg opkwam, loom en vermoeid door te weinig slaap en teveel zon. Grote secties lagen te wachten om door middel van de kranen gedraaid te worden. Het kostte de meester-transporteur wel enige moeite, maar op tijd begonnen de kraanmachinisten naar boven te klimmen. Een legertje lasers, klinkers en behangers wachtten gelaten op het stuk, dat gedraaid moest worden, om daarna plichtsgetrouw hun taak te gaan vervullen. Ratelend zakte het blok naar beneden, de kraan reed enige meters en toen niets meer... Stilte, volkomen stilte...

De transporteur keek al gramstorig en brulde: „Zakke, gewoon naar beneje zakke!” Het hoofd van de kraanrijder verscheen over de rand van de kooi, riep iets onverstaanbaars en viel toen terug...

De transporteur begon kwaad te worden, haalde een fluitje uit z'n zak en blies doordringend.

Prompt kwam het hoofd weer over de reling en de kraanrijder maakte met de hand een beweging van „krosie an maar”. Er dwarrelde een briefje naar beneden, in zijn vlucht gevolgd door een twintigtal omhoogstarende ogen. Plechtig werd het bestudeerd na ontvangst. „Kraan kepot; ken uit de reels lazeren”, stond er op. De transporteur vloekte en schopte naar een kater, die met veel misbaar z'n liefdesverdriet uitschreeuwde. „Hou je kop, kreng”, bromde hij.

Veiligheid opbellen, was zijn oordeel. Daar werd dan de inspecteur mee bedoeld. Weldra verscheen die op het toneel en overzag de situatie. „Baas onderhoud uit bed bellen!”, commandeerde hij. Tien opgetogen

vrijwilligers om de baas uit bed te gaan kloppen. „Eén is genoeg”, zei de inspecteur.

Ook het onderhoud was snel ter plaatse en begon, zonder veel commentaar, slaperig als hij nog was, naar boven te klimmen. En meldde na zijn gevaarlijke tocht: „Niks loos, karre maar. Welterusten allemaal”, en verdween in de richting van de poort, verbluft nagestaard door de menigte.

De transporteur maakte enige bezwerende gebaren naar boven en weldra gonsde het gebouw van activiteit. Zo werd door een overmatig veiligheidsgevoel veel opschudding veroorzaakt.

Laten we dankbaar zijn, dat er mensen bestaan, die het beste met ons voor hebben. Maar laat ze nooit onnodig kranen beklimmen of havens afdreggen en... vooral niet op een zwoele zomernacht...

P. J. S.

KANKERBESTRIJDING

Wij ontvingen het volgende schrijven:

NEDERLANDSE VERENIGING TOT STEUN AAN HET KONINGIN WILHELMINA FONDS VOOR DE KANKERBESTRIJDING

Koninginneweg 28
AMSTERDAM-ZUID

*Aan het personeel van de
N.V. Werf Gusto v/h Fa. A. F. Smulders,
Maasdijk 5,
SCHIEDAM*

Geachte Dames en Heren,

Van de Postgirodiensnt ontvingen wij een advies van bijschrijving van f 468,22.

Het is ons een behoefte U van harte dank te zeggen voor de steun die U op deze wijze regelmatig aan de kankerbestrijding in Nederland geeft.

Het helpt bovendien te weten, dat er zovelen zijn, die zich willen inspannen voor een gezamenlijk doel, de voorkoming en leniging van veel pijn en verdriet.

U nogmaals hartelijk dankzeggend verblijven wij met vriendelijke groeten,

Hoogachtend,
Nederlandse Vereniging tot Steun aan
het Koningin Wilhelmina Fonds voor de
Kankerbestrijding
w.g. W. F. Ridder van Rappard, directeur

(Jubileum E. G. Robben)

De heer E. G. Robben was op 4 september 1959 gedurende vijf en twintig jaar aan de Werf Gusto verbonden. Hij werd die dag, vergezeld van zijn echtgenote en zijn oudste zoon, door de Directie ontvangen.

De heer Mr. H. Smulders wees er in zijn toespraak tot de jubilaris op, dat deze in de loop der jaren sterk gevarieerd werk heeft verricht

en bij verschillende afdelingen werkzaam is geweest. Hij heeft zich daarbij doen kennen als een bekwaam medewerker, die zich steeds ten volle aan zijn werk heeft gegeven. De heer Smulders wenste de heer Robben van harte geluk met zijn jubileum en speldde hem het zilveren Gusto-insigne in het knoopsgat. Voorts overhandigde hij hem een gouden horloge en een geschenk onder enveloppe. Hierna sprak de heer Mr. de Roos als vertegenwoordiger van de Nederlandse Maatschappij voor Nijverheid en Handel. Hij bracht de gelukwensen van genoemde Maatschappij over en reikte aan de jubilaris het vererende getuig-

schrift met de bijbehorende grote zilveren medaille aan.

Na de ontvangst door de Directie, die met een gezellig praatje bij een kopje koffie besloten werd, werd de jubilaris in de kantoorcantine door het personeel gehuldigd. Hier spraken de heren Binnema (die mede namens de met vakantie afwezig zijnde heer Bastian het woord voerde), Maat en Wink, die allen uiting gaven aan hun waardering voor het werk en voor de persoon van de jubilaris. De heer Maat bood daarbij namens het personeel een fototoestel en enkele langspeelplaten aan.

Tot slot sprake de heer Robben een woord van dank voor de betoonde belangstelling, waarna zeer velen gebruik maakten van de gelegenheid de jubilaris persoonlijk geluk te wensen.

UIT ONS MIDDEN

In dienst getreden:

- 31- 8-'59 M. Weinholt - Volontair M.B.
- 31- 8-'59 P. H. Breuseker - Volontair M.B.
- 1- 9-'59 Mej. T. Gunneweg - Kantoorbediende Inkoop
- 1- 9-'59 H. L. Vrijdag - Kantoorbediende Postafdeling
- 1- 9-'59 J. van Wijk - ll. Tekenaar Kraanbouw
- 1- 9-'59 J. C. Koorneef - ll. Tekenaar Machinebouw
- 1- 9-'59 J. P. Geeratz - ll. Tekenaar Baggerbouw
- 1- 9-'59 E. Wyatt - Tekenaar Staalbouw Geleen
- 7- 9-'59 D. J. Kruiskamp - ll. Plaatwerker S.B.
- 7- 9-'59 F. L. Krowinkel - ll. Mach. bankwerker M.B.
- 7- 9-'59 E. J. L. Zonneveld - ll. Koperslager M.B.
- 7- 9-'59 F. Korporaal - ll. Plaatwerker S.B.
- 14- 9-'59 W. A. J. v. Nieuwenburg - Kraanrijder S.B.
- 16- 9-'59 P. Stierman - Transporteur S.B.

- 28- 9-'59 P. Wessels - Garantiemachinist „Vikas”
 1-10-'59 P. M. G. E. Paquay - Tekenaar-constr. Staalbouw Geleen
 1-10-'59 H. D. Bouland - Volontair S.B.
 1-10-'59 C. Gravemaker - Volontair S.B.

Terug uit mil. dienst:

- 7- 9-'59 H. T. Klooster - Tekenaar Machinebouw

Geboren:

- 3-9-'59 Pieter, zoon van M. Visser en J. Visser-Verwaal.
 6-9-'59 Rik, zoon van H. Sanstra en C. E. Sanstra-v. d. Vlies.
 6-9-'59 Yvonne Coleta Liduina Maria, dochter van J. M. v. Dongen
 en A. G. M. van Dongen-Hofmans.
 8-9-'59 Andra Irene, dochter van T. H. Voor den Dag en G. Voor
 den Dag-Bravenboek.
 8-9-'59 Adriana Jacoba, dochter van C. Stolk en W. Stolk-Beijerling.
 9-9-'59 Erik, zoon van J. Mookhoek en L. S. Mookhoek-van Dam.
 10-9-'59 Albertinus Augustinus, zoon van J. H. Storm en M. E. Storm-
 Gedella.
 14-9-'59 Maria Sophia, dochter van A. Burggraaf en G. Burggraaf-
 Bakker.
 14-9-'59 Pieternella, dochter van A. Boes en N. Boes-Akkerman.
 24-9-'59 Adriaantje Etje Annelies, dochter van W. B. Risteruw en
 R. Risteruw-van Hatten.
 28-9-'59 Neeltje Sijtje, dochter van W. Verboom en P. Verboom-de
 Geus.
 28-9-'59 Adriana Hendrika, dochter van D. van 't Zelfde en H. C.
 van 't Zelfde-van Dijke.
 29-9-'59 Cornelis Michaël Hermanus, zoon van C. W. Pack en A. A.
 Pack-Andernach.

Gehuwd:

- 2-9-'59 A. van Holst met N. J. van 't Hof.

DANKBETUIGINGEN

Hierdoor betuig ik, mede namens mijn echtgenote, mijn hartelijke dank aan de Directie, Mej. Heijnen, Chefs, collega's en personeel van de afd. Koperslagerij voor de geschenken en bloemen, die wij ter gelegenheid van ons 40-jarig huwelijk mochten ontvangen.

W. Nieuwstraten

Ondergetekende en alle oud- personeelsleden betuigen hierdoor hun hartelijke dank aan de Directie van de Werf Gusto te Slikkerveer voor de genotvolle dag, hun aangeboden. Tevens gaat hun dank uit naar Mej. Heijnen voor de prachtige leiding van die dag.

*Namens alle oud-personeelsleden,
L. de Werker*

Hiermede betuigen wij onze hartelijke dank aan de Directie voor het ons toegekende pensioen. Dank ook aan mej. Heijnen voor de vlotte afwerking van de aanvraag om A.O.W.-pensioen. De Chefs en bazen danken wij voor het mooie cadeau en de ijzerwerkers Scheepsbouw- buiten voor het geschenk in de vorm van sigaren. Voor dit alles onze hartelijke dank.

P. Sas

A. C. Sas-Beveling

Ondergetekende betuigt hierdoor, mede namens zijn vrouw en kinderen, zijn hartelijke dank aan de Directie, Mej. Heijnen, chefs en alle medewerkers voor de intense belangstelling en de prachtige cadeau's, bij zijn 25-jarig Gusto-jubileum ontvangen.

E. G. Robben

Aan onze Gepensionneerden

Het is maar goed, dat er een Zeskant bestaat, waardoor ik U allen te samen bereiken kan.

Ik wilde U n.l. dankzeggen niet alleen voor de bijzonder mooie mand met fruit, maar ook voor de manier, waarop U allen hebt medegewerkt om dit uitstapje per touringcars zo geslaagd te doen zijn.

Om U de waarheid te zeggen zag ik er te voren een beetje tegenop. Dat had ik echter niet behoeven te doen. Er is niet één geweest die na de indeling van de plaatsen een andere plaats is komen vragen. Degenen, die op de bus moesten wachten, die door 'n samenloop van omstandigheden te laat was, namen dat zo gezellig en vrolijk op, dat je zou gezegd hebben, dat ze er voor hun plezier stonden. En er waren er toch bij, die heel slecht ter been waren! Kortom, er is geen wanklank gehoord, geen ontevreden gezicht gezien. Ook niet van diegenen die toch eigenlijk aan 'n boottocht de voorkeur gaven.

Voor dit alles mijn hartelijke dank. Het is werkelijk een plezier om met U uit te mogen gaan.

V. Heijnen

Voor de buitengewoon mooie fruitmand, die wij van de gepensionneerden mochten ontvangen, betuigen wij onze zeer hartelijke dank.

Mevr. M. J. G. A. Smulders-Wauquez

Mevr. E. H. Smulders-Welbergen

VAN HET BESTUUR

De eerste uitvoering van de Personeelsvereniging heeft inmiddels reeds plaats gevonden. Het was de lezing van de heer Simon de Waard over Griekenland, die op 30 september j.l. is gehouden. Wij geven hieronder de data van de uitvoeringen van de Personeelvereniging in het seizoen 1959/1960.

26 oct. 1959: Gebouw Irene: Film Pirochka.

19 nov. 1959: Passage Theater: Toneelgroep Puck.

14 dec. 1959: Gebouw Irene: film of marionettentheater.

18 jan. 1960: Gebouw Irene: film of marionettentheater

11 febr. 1960: Passage Theater: Toneelvoorstelling.

30 jan. 1960: Gebouw Irene: Kinderfeest.

13 mrt. 1960: Gebouw Irene: nog niet vastgesteld.

25 april 1960: Gebouw Irene: nog niet vastgesteld.

21 mei 1960: Lommerrijk: Slotavond met bal.

U kunt de bovenstaande data dus nu reeds voor de Personeelvereniging vrij houden.

HET BESTUUR

GRIEKENLAND

Op woensdag, 30 september 1959, hield de Personeelvereniging haar eerste bijeenkomst in Gebouw Irene te Schiedam. Die avond sprak de heer Simon de Waard over Griekenland. Hij vertoonde daarbij prachtige lantaarnplaatjes en films, die ons deden genieten van de schoonheid van het Griekse landschap en van monumenten uit de oudheid. De verhalen van de Ilias en de Odysse van Homerus begonnen te leven voor het aandachtige gehoor. Ook het nieuwe Griekenland werd getoond. Op boeiende wijze vertelde de heer De Waard ons van alles, wat hij in Griekenland gezien en beleefd had. Het was een leerzame en genotvolle avond.

Niet ten onrechte had de Voorzitter, de heer Nieuwenhuis, in zijn openingswoord gezegd dat ons een interessante avond wachtte. Aan het slot van de avond werd dit dan ook door een hartelijk applaus versterkt.

BEATI-, FOTO- EN POSTZEGEL TENTOONSTELLING

Zaterdag, 12 september, opende de voorzitter van de Personeelvereniging, de heer Th. Nieuwenhuis, de 12e Beati-tentoonstelling, waaraan tevens verbonden een expositie van de fotoclub en één van de afdeling Postzegels. Hij memoreerde o.m., dat er al op velerlei gebied gesproken en geschreven is over de vrije-tijdsbesteding en zal dan ook niet verder uitwijden over dit z.i. toch zo nuttig onderwerp, doch is wel van mening, dat hier op deze tentoonstelling een staaltje te zien is van goede en nuttige vrije-tijdsbesteding. De fotoclub, die ook het vorige jaar in bescheiden mate heeft geëxporteerd is nu beter en groter voor de dag gekomen en voorts wees spreker op de nieuwe loot aan de P.V.-stam, de vereniging van postzegelverzamelaars. Zij hebben hun verzameling of gedeelte daarvan prachtig verzorgd tentoongesteld en zeker met succes. De heer Nieuwenhuis sprak de wens uit, dat de belangstelling voor de onderafdelingen zal blijven, zonodig nog zal groeien. Hij wenste de resp. verenigingen succes met deze tentoonstelling en sprak de hoop uit, dat vele mensen deze expositie zouden bezoeken, waarop hij de tentoonstelling voor geopend verklaarde.

En inderdaad zijn er veel bezoekers geweest \pm 650, over 't algemeen hadden de resp. inzenders een goede pers.

Ook was er een Gusto-kraan te bewonderen, vervaardigd door de heer Stapels, gepens. baas van de Werf Gusto. De heer Stapels heeft elk uur van de tentoonstelling ijverig gedemonstreerd en volledige uitleg gegeven. Het was dan ook zeker de moeite waard de kraan te zien werken — alle lof voor dit prachtig stuk werk.

Inmiddels heeft de trekking van de Beatiloterij op het hoofdbureau van Politie te Schiedam plaatsgevonden en de uitslag is als volgt:

1e prijs op no. 618; 2e prijs op no. 983; 3e prijs op no. 1087; 4e prijs op no. 711 en 5e prijs op lot no. 366.

Schiedam, sept. 1959

K. V.

hij voor de medewerking van technische dienst, waardoor alle tekeningen vlot op tijd terug kwamen, gekeurd en wel en de bouw zodoende een bevredigend verloop heeft gehad. Voorts dankte hij Lloyd's Register (dhr. van der Weel en zijn staf) en alle eigen medewerkers voor de toewijding en goede zorgen. Wat dit laatste betreft noemde de Heer Smit de IHC-collega's en tenslotte de Heer en Mevr. Younes, en wel Mevr. Younes voor het bedenken van de passende naam (MARED = reus) en de Heer Younes voor de zeer vriendschappelijke wijze van samenwerking. De Heer Smit was vanaf het eerste ogenblik van kennismaking sterk onder de indruk gekomen van de bekwame en rechtschapen leiding van de Heer Younes en hij stelde het zeer op prijs, dat het vertrouwen wederzijds was. De I.H.C. zal er naar blijven streven op tijd een zeer nuttig schip aan het Suezkanaal af te leveren. Hij bracht de dronk uit op het welzijn van de beide volken, op het welzijn van president Nasser, op het welzijn van het Suezkanaal en zijn medewerkers en op het welzijn van de „MARED”.

In zijn antwoord gaf de Heer Younes uiting aan zijn blijdschap aanwezig te kunnen zijn bij de tewaterlating van deze grote sleepboot, de grootste ter wereld, waarmee de Suez Canal Authority haar veen hoopt te vervullen om in het kanaal nog betere diensten aan de kanaalgebruikers te verlenen. De Suez Canal Authority acht zich gelukkig dat IHC als groep en L. Smit & Zoon als werf zich met de bouw van dit schip hebben belast en dat deze bouw zo spoedig mogelijk uitgevoerd wordt. „Ik zie de samenwerking”, aldus dhr. Younes, „tussen S.C.A. en I.H.C. als symbolisch voor het volk van de V.A.R., dat in deze door de S.C.A. vertegenwoordigd wordt en het volk van Nederland met I.H.C. en in het bijzonder L.S.Z. als een van de best gespecialiseerde naties voor de bouw van sleepboten en baggermaterieel. Het zou mij dan ook veel genoegen doen als de S.C.A. in staat zou zijn ook in de toekomst aan IHC Holland dergelijke opdrachten te verstrekken om daardoor weer de beste diensten aan de wereldhandel te kunnen bewijzen en de dienstverlening van het Suezkanaal nog te vergroten. Ik acht deze goede verstandhouding, deze hulpverlening en deze uitwisseling van „goodwill” van grote waarde voor de handhaving en versterking van de banden welke de 2 groepen verbinden in dienst van de vrede en

van de wereldhandel.”

Met name sprak hij met waardering over de bekwaamheid van de werf, waarop hij ook in de toekomst zo mogelijk gaarne een beroep zou doen. Hij sprak ten slotte de hoop uit, dat in dezelfde geest van samenwerking ook de sleepboot

De heer Smit dankt de heer Younes voor de fraaie Suezkanaalvlag op standaard

Het gezelschap vertrekt met de „Regentesseplaat”. Links ziet U de CO. 385

„SHAHM” weldra dit bouwstadium bereikt zal hebben en zij spoedig hun taak in het Suezkanaal zullen kunnen aanvaarden. Hij bracht ten slotte een dronk uit op het welzijn van de V.A.R. en van Nederland en in het bijzonder op

koningin Juliana en president Nasser, op het welzijn van de I.H.C. en L. Smit & Zoon.

Daarna volgde een gezellig onderhoud van allen met allen, dat nog even onderbroken werd, toen de Heer Younes als symbool van zijn waardering voor de goede verstandhouding en samenwerking tussen S.C.A. en I.H.C. aan de directie van L. Smit & Zoon, als bouwers van de „MARED” een fraaie standaard van de Suezkanaalvlag aanbod, welke door de Heer Smit met bijzondere dankbetuigingen werd aanvaard. Later dan voorzien was, scheepste het gezelschap zich weer in op de „Regentesseplaat” voor de terugtocht naar Rotterdam.

TEWATERLATING SNIJKOPZUIGER „MATO GROSSO”

September was voor onze twee vennoten aan de Kinderdijk een belangrijke maand.

Bij L.S.Z. gleed de eerste Suez-sleepboot te water en bij J.K.S. verlieten 2 nieuwe vaartuigen voor de firma Decloedt de werf en werd de snijkopzuiger „Mato Grosso” aan zijn element toevertrouwd.

Omdat dit het eerste grote object van de belangrijke Braziliaanse or-

der was dat tewater zou gaan, was er nogal werk van deze gebeurtenis gemaakt. Zo waren dinsdagmiddag, 15 september, om precies 4 uur de Braziliaanse ambassadeur, Zijne Excellentie J. de Sousa Leão en een aantal hoge officieren van de Braziliaanse vloot met hun dames in de grote zaal van het Volksgebouw van J. & K. Smit aanwezig, terwijl de I.H.C. door diverse directeuren vertegenwoordigd was. Na een begroetingswoord van de heer Ir W. van Beelen begaf het gezelschap zich naar de tribune, waar Mevrouw Vera Galvão Antunes, echtgenote van één van de Braziliaanse officieren, de doopplechtigheid vervulde.

Direct na het wegnemen van de laatste beletselen gleeed de „Mato Grosso” van de helling en dreef precies recht de haven in tussen de sleepopperzuiger „Vlaanderen XII” en de cutterzuiger „Maria Ana” door. Terug in de grote zaal sprak de heer Van Beelen de genodigden toe en dankte de Brazilianen dat zij de I.H.C. Holland deze belangrijke order voor de bouw van een complete baggervloot hadden opgedragen. Aan de hand van silhouettetekeningen op de schaal van 1 : 250 van de objecten CO. 397/408 en CO. 412, die op een demonstratiebord waren geplakt, kon Ir Van Beelen de omvang van deze opdracht illustreren.

Een kleurige perspectief-tekening in waterverf, welke ook in de grote zaal was opgehangen, gaf de aanwezigen een indruk hoe de cutterzuiger „Mato Grosso” er uit zal zien, wanneer hij geheel is afgebouwd. Als aandenken aan deze tewaterlating bood de heer Van Beelen de doopster een geschenk aan.

Vervolgens sprak de Braziliaanse ambassadeur, die in zijn speech liet uitkomen hoe belangrijk Nederland als scheepsbouwende natie momenteel voor Brazilië is.

Voordat onze Braziliaanse gasten de werf verlieten, begaven zij zich naar het dakterras om van het prachtige uitzicht over de rivieren en het molenlandschap te genieten. Onder degenen, die hier het langste bleven toeven, was o.a. de bekende schrijver over Zuid-Amerika, Mr W. J. van Balen.

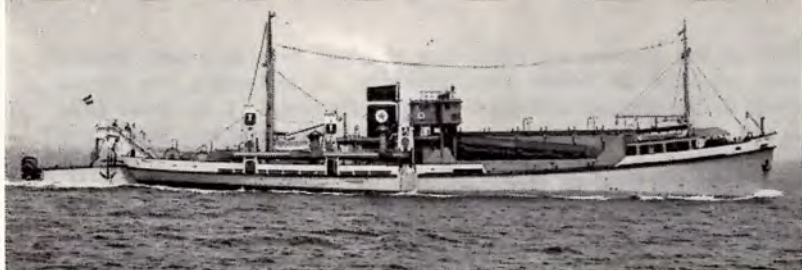
Een technische beschrijving van de CO. 399 is indertijd reeds gegeven in „Het Zeskant” van december 1958.

P (J.K.S.)

BEPROEVING VAN DE SLEEP- EN SNIJKOPHOPPERZUIGER MARIA TERESA (CO. 388)

Dit schip, dat bij Verschure is gebouwd voor de Compania de Obras Edilicias Maritimas S.A., is, zoals U zich zult herinneren, voorzien van een snijkopladder in een achterbeun en van een flexibele zijzuigbuis, die ook nog kan worden vervangen door een profielzuigbuis.

De beproeving van de sleepzuiginstallatie en de zelfleeg-zuiginrichting van de hopper gebeurde op de Waddenzee nabij Texel, waar ook de snelheidsproeven werden gehouden.

We vertrokken van de werf met het mooist denkbare weer, dat ons gedurende alle drie dagen op zee niet heeft verlaten. Ter verhoging van de feestvreugde was het schip in extra fraaie kleuren geschilderd, want de IHC-filmploeg zou een kleurenfilm komen maken. Op een afstand leek het net, of er een papagaai in het water was geval-

len en de film zal dan ook vast erg mooi worden.

Zonder avonturen bereikten we de rede van Den Helder, waar onze lijfloods aan boord kwam en ons met bekwame spoed naar een plaats met „lekker zand” voerde. De buis ging overboord, de BB schroef werd af- en de zandpomp aangekoppeld, waarna bleek, dat het zand werkelijk lekker was, want de hopper werd snel gevuld. We waren allemaal zo tevreden, dat we het nog eens wilden proberen. De la-

Een kijkje op de „Maria Teresa”

De baggerbaas Boogaard geeft tekenen tot het uitbrengen van de ankers, terwijl een cineast van I.H.C. de „papegaai” filmt

ding werd dus geklept, en de bovenkleppen gesloten, omdat we de volgende lading overboord wilden pompen. Nadat de hopper weer binnen de gestelde tijd was gevuld, begon het zelfleegzuigen. Er rustte op deze proef geen zegen, want doordat één der kleppen te vlug werd geopend, en het zand nogal makkelijk liep, raakte de pomp verstopt, met als resultaat dat het leegzuigen tergend lang duurde. Om 10 uur liepen we Den Helder binnen, moe en hongerig, maar toch voldaan over de resultaten van deze dag.

Dinsdagochtend werd begonnen met alles in gereedheid te brengen voor de cutterproef. Dit zou de grote dag worden, waarop alle belangstellenden van vennoten en andere genodigden aan boord waren. Het heeft echter niet zo mogen zijn. Even voordat we ten anker zouden gaan gaf de stoomdynamo, die al enkele weken gedraaid had, het plotseling op: schuif vastgelopen en excentriekstang krom. (Ik kan niet nalaten, hier mijn bewondering uit te spreken voor de mannen in de machinekamer, die kans hebben gezien om de stang weer recht te krijgen.) Na ongeveer drie uur draaide de zaak weer. Intussen waren de ankers uitgezet, zodat baggerbaas Boogaard op de bok kon gaan zitten.

Na een paar uur cutteren zijn we naar Den Helder teruggekeerd om de dynamo-machine definitief te herstellen.

De volgende dag zijn we weer gaan sleepzuigen, met veel succes, waarna de snelheids- en stuurproeven werden gehouden.

Aan het eind van de stuurproef waren we in het zicht van Ymuiden, en de verdere thuisreis verliep zonder vermeldenswaardige bijzonderheden. De cutterproeven zijn later nog eens met succes overgedaan in de bijleggershaven te Ymuiden.

Ir D. (Verschure)

KIJKJE OVER BUURMAN'S SCHUTTING

Gédégé greep bij De Klop op storende wijze in in de vastgestelde verhoudingen in het dierenrijk. Volgens hem was de door Ginus aanvankelijk opgehaalde maar later toch verspeelde karper een serpent, d.w.z. een slang, derhalve een reptiel en dus geen vis. Nu tellen reptielen waarschijnlijk niet mee bij viswedstrijden, zodat Ginus geen schade geleden zou hebben, maar o.i. is dat maar een doekje voor het bloeden. Karpers zijn geen — wij herhalen: géén! — serpentes.

Bij Gusto wijst JOM erop, aan de hand van een bloederig praktijkgeval, dat het slapen op muurtjes gevaarlijke ongevallen tengevolge kan hebben. Voor het geval dat bij U op de werven zulke slapers mochten voorkomen, verzoeken wij U beleefd doch dringend hen op het gevaarlijke van hun gedrag te wijzen.

Bij J. & K. jubileerde onder anderen een scheepsbeschieter. Aanvankelijk dachten wij met een soort kanonnier te doen te hebben. Zijn taak zou, meenden wij, onder meer zijn het door middel van goed gericht geschutvuur vernietigen van op de Noord voorbijgaande vaartuigen. Dit om de slijtage van schepen in het algemeen en de klandizie bij onze werven in het bijzonder te bevorderen. Bij nader informatie bleken wij ons echter vergist te hebben. Waarvan acte.

Een jubilaris bij Verschure ontving een fraai geschenk, een Amsterdammer waardig. „Gezicht op het EI”, een abstracte fantasie naar aanleiding van kippeëieren met een woordspeling op het IJ. Onzertijds blijven wij ook niet achter en bieden alle lezers van „Het Zeskant” nevenstaand een gezicht op de Ei-tunnel aan. Een toekomstvisie mogen wij wel zeggen.

Conrad-Stork stelt de problemen scherp. Hun eerste artikeltje begint „Veertien jaar na de oorlog zitten we nog met huizen nood”. Het tweede „Regeren is vooruitzien”. Nu zijn we wat het laatste betreft, misschien niet altijd aan onze trekken gekomen. Onze regeerders hielden stoer de blik gericht op de crisis van 1929. Maar wij hebben zo 't idee, dat er in de woningnood wel schot komt. Als we maar vooruitzien. Rêcht vooruit.

Een jubilaris van LSZ heeft in zijn tijd wonderlijke dingen gedaan met Brouwer-stoommachines. Onder zijn leiding *groeiden* die tot een geheel gesloten, sneldraaiende uitvoering met gelast, gesloten carter. Die dingen schijnen gepoot te zijn als open gevalletjes. Maar met Smit-M.A.N. kunstmest en water uit de Noord is er, zo fantaseren wij, iets beters van *gegroeid*. Ach, groeien is altijd beter dan gewoon fabriceren.

